

בעתיד, ותוך שאיפה לקיים ארגון דמוקרטי, הוחלט שלא לבחור יותר יושב-ראש לארגון.

פרשת עמוס

סערה בצלוחית מים

ערימת מיסמכי ההגנה נבהה והלכה, שורה ארוכה של עדים הגישו לבית-המשפט מסמך אחרי מסמך. כל המסמכים כונו למטרה אחת: ביסוס טענתה של שורת המתנדבים כי היו הוכחות מספיקות לחשוד במעשיו של ישעיהו ירקוני, וכי רק חברותו עם עמוס בן-גוריון היא שהניעה את הקצינים הגבוהים של משטרת ישראל להתערב ב"חקירה ולסגור את תיק אירסיו."

התיק עצמו נשאר סגור ומסוגר. בבית המשפט העליון התנהל עדיין הדיןור המשפטי הממושך סביב ערעור פרקליטי השורה על טענת החסינות בפי כספי, סהר והיועץ המשפטי. אותה שעה נשמעה בבית-המשפט בתל-אביב עדותו המזורזת של יעקב בראור, פרקליט המזרח, שנקרא לדוכן על-ידי עורך הדין שמואל תמיר.

חסינות לפרקליט. בראור היה אחד העדים המזוהים ביותר שהופיעו במהלך המשפט. לשאלותיו של תמיר היתה בסיו תשובה אחת ויחידה: "אינני מוכן לענות לך. אני טוען חסינות."

יומיים לפני העדות ביקרו בביתו של בראור עורכי-הדין שמואל תמיר ואריה מרינסקי, השניים שאלו אותו מספר שאלות על תוכנו של תיק אירסיו ועל חלקו של שיקה בעיסקה הגדולה שנעשתה בגרמניה. בראור השיב ברצון. תשובותיו נרשמו בדי מרינסקי בנוכחותו. בראור לא העיר על כך אפילו במילה אחת.

בבוקר, באולם בית-המשפט, השתנו פני הדברים. בראור סירב להשיב על אותן השאלות שהשיב עליהן יומיים קודם. לתמיר ולעוררו. לשאלותיהם התמחות של שלושת השופטים, ענה בגילוי לב: "אני טוען עכשיו לחסינות. נכון שהשבתי על אותן שאלות לתמיר ולמרינסקי, אך לאחר מכן צלצל אלי היועץ המשפטי ושוחחתי אתו טלפונית כמה פעמים. שיניתי את דעתי."

השופטים לא היו מרוצים כל כך. מה שהיה מותר לגילוי באוזניהם של תמיר ומרינסקי, נראה בעיניהם כשר לגילוי גם בפניהם של אלה היושבים על כס המשפט. אך בבית-המשפט גובר החוק על ההגיון. טענת החסינות נחקבלה.

העדים שעלו על הדוכן אחרי עדותו של בראור התחלקו לשתי קבוצות: עדים שתפס קידם היה לספר על מעשיו של שיקה ירקוני ועל החשדות המבוססים שהתעוררו ביחס למעשיו, ועדים שתפקידם היה לספר על הדרכים בהם פעלה השורה, לפני שפרסמה את חוברתה.

חופש העתונות. עד חשוב היה משה ברזילי, ראש יחידת הביקורת של משרד המסחר והתעשייה. דבריו היו מאלמים ביותר. ברזילי סיפר על אחת החקירות שניהל ועל שמו של שיקה ירקוני שהשתרר בתוכה. כשהעביר את חומר חקירותיו למשטרה, לא שמע על כך יותר עד עצם היום הזה. חומר החקירה, סיפר ברזילי היה מבורס ביותר, גם לדעת מוסד חקירות ממשלתי אחר.

התגובה היחידה לחומר שהועבר למשטרה: המפקח הכללי יחזקאל סהר התלונן בפני שר המסחר והתעשייה כי ברזילי משתף פעולה עם השורה, ביקש להעבירו לתפקיד אחר בו לא יוכל יותר להתקבל בשמו של ירקוני בחקירות הברחה.

כשנשאל מדוע הפסיק את החקירה נגד שיקה, הסביר ברזילי בפשטות: "לא עשיתי שום דבר, משום שראיתי שאין לזה שום ערך."

כבר מתחילת המשפט היה ברור כי ה"מערכה העתונאית שקדמה למשפט הגדול — שהפך בינתיים למשפט הקטן — תמצא את מקומה במהלך המשפט. כרכי העונש חזה וגליונות הארץ שנערמו על שולחן השופטים העידו על כך בבטחון. משום כך לא היתה זו הפתעה גדולה כשעלה לדוכן חביב כנען, כתבו הגינני של חארץ.

כנען נשאל על-ידי תמיר אם אמנם סיפר לו סהר כי אין אפשרות לערוך חקירות בחוף-לארץ בענין אירסיו. כנען ענה כי סהר היתה זו סתירה לעדותו של סהר בבית-המשפט.

את מקומו של כנען תפס שבתאי ("סבי") טבת, שסידרת מאמריו קרוב הרצח בידיה התרסקה בהארץ. לאחר פרסומי העונש

ארגונים

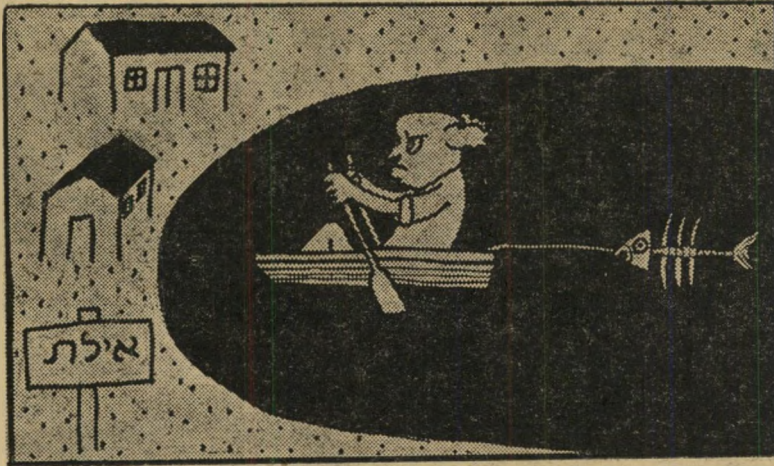
ארגון בלי ראש

לפני שבועה שנים החליטה הסתדרות הציונים הכלליים להקים ליד המפלגה ארגון של נשים. החלטה זו נבעה בראש וראשונה מהופעת ארגון הנשים ויצ"ו בבחירות לנסת הראשונה — הופעה שמשכה קולות רבים של נשים אורחיות לארגון שתמך במפלגות שמאליות. הקמת ארגון נשים ציונית כללית באה לתת מסגרת מתאימה לפעילותן של נשים אורחיות בעבודה סוציאלית, בעזרה למעברות ועוד פעולות דומות.

אולם שושנה פרסיץ, האשה מס' 1 של הצ"כ, חברת הכנסת הראשונה השניה והשלישית ובעלת הוצאת הספרים אמנות, ראתה את מטרות הארגון שהיא הועמדה בראשו באור אחר לגמרי. הגברת כוחו של ארגון נשים במפלגה היתה לגביה חיזוק מעמדה היא, וגם ארגוני חשוב לקידום קריירה הפוליטית שלה. משום כך היה שלטונה של הגברת פרסיץ (64) בארגונה שלטון כמעט דיקטטורי, כשהיא הפוסקת האחרונה בכל מעשה, מקטן ועד גדול.

כאשר הסתכסה שושנה פרסיץ עם חברי הנהלת המפלגה, ערב ועידת המפלגה האחרונה, נטשה היא לגמרי כל פעילות במסגרת הארגון. שאר החברות הפעילות המ"שכו לנהל את הארגון בנפרד, ללא כל קשר עמה. אולם כלפי חוץ נשארה הגברת

חדשות צבר

הזקן וזינז

פרסיץ יושבת-ראש הארגון והאחראית על כל מחקריו ורכישו. כך, למשל, זכתה לפני כשנה לרעש גדול פרשת גן הלידים של אנצ"כ ביפו. בשעתו קיבל הארגון את הגן חנם מהאפוטרופוס על הרכוש הנושט. כאשר גבר הלחץ מצד מנהל יפו, שרצה לחסל את בעית המשמרת השניה במקום, הסכימה פרסיץ, ללא התייעצות עם חברות ארגונה, לפנות את הגן תמורת סיצויים בסכום של קרוב ל-50 אלף ל"י.

בסכום זה רכשה בנין ברחוב בלפור ב"תל-אביב, שם הקימה מועדון לארגונה, בו השתתף חוג צר של נשים, שנשארו נא מנות לא. כך נוצר המצב הפרדוקסלי ש"לציונים הכלליים היו שני ארגוני נשים, למרות שלא היה כל פילוג רשמי בארגון.

דין חבריים. בהתקרב מועד הועידה הכללית של הצ"כ, יצאה פרסיץ במלחמת תנופה נגד הארגון המתחרה. היא פירסמה מודעות בעיתונים המכריזות על ארגונה כאר"גון נשים ציוניות כלליות יחיד, תבעה את כל חברי הנהלת המפלגה לדין חבריים, מא"חר שהכירו בארגון המתחרה. היא אימה אף לתבוע את הארגון השני לדין. להנהלת המפלגה לא נשאר המוצא, אלא לקרוא את הארגון הישן בשם חדש.

השבוע התכנס כנס היסוד של התאגדות נשים ציוניות כלליות. בו השתתפו כל חברי הנהלת המפלגה וראשיה, לאות תמך כתם בארגון החדש-ישן. פרסיץ קיימה ב"אותו יום כנס של חברות ארגונה, ניסתה בכל האמצעים למנוע מחברי הנהלת המפלגה להשתתף בכנס המתחרה.

כנס היסוד של ההתאחדות החדשה בחר במועצת חברות, והתחזה לעצמו קחי פעולה. אולם, ליתר בטחון, לשם מניעת כל הפרעות

צפה לנסייון חמור מצד המשטר לחסל את קני המתנגדים לו. לצורך זה מכינים עתה שורה של ביומים ופרובוקציות, אשר יוכיחו,

כביכול, כי נעשו פעולות בלתי-חוקיות על-ידי כמה מראשי ההתנגדות למשטר.

הרמז הסנסציוני שיופץ בשבועות הקרובים: ארצות הברית תפעל למען חלוקת ממלכת הירדן בין עיראק, סעודיה וישראל. לפי רמז זה, תורשה ישראל לכבוש את שארית ארץ-ישראל המערבית, עד לירדן, תמורת הסכמתה לחלוקת הגדה המזרחית בין שתי ידידותיה הערביות של ארצות-הברית. אולם אל תתפתה להאמין בשמועה זאת, אשר תופץ ללא כל יסוד מציאותי.

תחיה זאת רק שמועה אופטימית אחת, מתוך מערכה שלמה של שמועות, אשר יופצו על-ידי חוגים הקרובים לממשלה. שמועות אלה יספרו על ההישגים אשר ישראל עומדת להפיק מהסכם הכניעה, והן יגברו ככל שיוע המצב בגבולות.

הקפאון בפעילות המדינית הסובייטית במרחב, שהשתרר מאז תום מערכת סיני, יפשיך עם כניסתה של דוקטרינת איזנהאור לשלב של ביצוע מעשי. ברית-המועצות לא תשב בחיבוק ידיים מול החזירה האמריקאית השתלטנית למרחב, והיא תגיב בצעדים נגדיים מסלה, העשויים להעלות במידה רבה את המתח הבינלאומי סביב האזור.

לגבי ישראל תתבטא הפשרה זאת בהחזרתו של שגריר ברית-המועצות לתל-אביב ואולי גם בחידוש משלוחי הנפט. לגבי מצרים תתבטא בעזרה כלכלית נרחבת ובמתן גיבוי מדיני בא"ם, במערכה

המצרית שתפתח בקרוב סביב תשלום דמי המעבר בטואק על-ידי בריטניה וצרפת למצרים.

צפה להצהרות של דוברים צרפתיים רשמיים, כי ארצם מוכנה לגשת למימון מעשי של הנחת צינור הנפט הגדול, ובניית מסילת הרכבת לאילת. הצהרות דומות עשויות לבוא גם מפי

דוברים אנגליים. אולם בין השמעת

הצהרות לבין נתינת כסף ממשי, המרחק יהיה גדול. למעשה, יבואו הצהרות אלה כדי להגביר את הלחץ הצרפתי

בריטי על גמאל עבד אל-נאצר לבוא אתם לידי הסכם בשאלת הסואץ. אחרת יפעילו קו אית-חיפה כקו מתחרה בתעלת סואץ.

עם שובה של גולדה מאיר מחופשת-המנוחה שלה, וכניי סתה מחדש לעבודת משרד החוץ בירושלים, תתבצע תוכנית, לשינויים אישיים כי נציגויות ישראל בחוף-לארץ. תוכנית זאת הותוותח מיד עם סילוקו של סרת, אך ביצועה נדחה עקב התסי

בוכות המדיניות שנוצרו סביב מיבצע סיני.

אחד המועמדים הרציניים לתפקיד שגריר ישראל במדינה הנושית החדשה של גאנזה הוא ח"כ דויד הכהן. מועמד שני: ד"ר מיכאל סימון, שמכהן עתה כראש הסכם של משרד החוץ.

שינויי-גברי אחר במנגנון הקרוב ביותר. בניגוד לדעות שיופצו, לא יבוא הדבר על רקע מדיני, אלא אישי-משפחתי מובהק.

ביג'י יגש לצעדים מעשיים לקראת יצירת גוש פועלי מאוחד בכנסת. הוא יפתח בשיחות עם מנהיג מפ"ם מאיר יערי ועם מנהיג אחדות-העבודה הקשיש יצחק טבנקין. בין השאר, עשוי ראש הממשלה להבטיח תפקיד ציבורי מרכזי ליגאל אלון, במקרה של איחוד.

במקרה שהשמאל יתגבש לגוש אחד בכנסת, ויעשה צעדים לקראת הופעה משותפת של מפלגות הפועלים בבחירות הבאות, יתכן גם איחוד של חרות והציונים הכלליים.

עוד לפני כל התקרבות ממשית בין שתי המפלגות, יעבור אייזיק רמבה, מעורכי הבוקר לערוך את היוםון חרות.

ראש עיריית ירושלים המסא"י גרשון אגרון יפתח בגישושים כדי להחזיר לחיק הקואליציה העירונית את השותפים הדתיים. הדתיים, שפרשו מהנהלת הקואליציה לפני כמה חודשים, לאחר שאגרון הוציא רשיון להקמת בית-כנסת רפורמי בירושלים, מוכנים עתה לשוב לגדרת התקציבים הקואליציונית.

בעיריית חיפה, לעומת זאת, עשויים היחסים בין הדתיים לבין אבא חושן, לחריף. הרקע: התנגדותו של חושן להעביר בעיריה

חוק לאיסור גידול החזיר ומכירתו, כדוגמת רוב חברים האחרות בארץ.

חברות השחורה על הלוואות תעלה בשניים-שלושה אחוזים. זאת תחיה התוצאה הראשונה של הפעלת החוק החטיל עונשים על נושכי נש, אשר יבקשו בצורה זו תשלום על הסיכון המוגבר. מספר של מלווים פרטיים גם יעזבו את המקצוע.

המסחר בשוק הבולים הישראליים ילך ויגבר. לא רק אספנים רציניים יעסקו בו, אלא סתם אנשים המחפשים השקעה בטוחה לחסכונותיהם מבלי שיהיה כל חוק המגביל את הרבית על השקעות אלה, או את מתח רווחיהם.